

1. משנה עדויות א:ה

ולמה מזכירין דברי היחיד בין המרובין, הואיל ואין הלכה אלא כדברי המרובין?
שאם יראה בית דין את דברי היחיד ויסמוך עליו
שארין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חברו עד שיהיה גדול ממנו בחכמה ובמנין.
היה גדול ממנו בחכמה אבל לא במנין, במנין אבל לא בחכמה, אינו יכול לבטל דבריו עד שיהיה גדול ממנו
בחכמה ובמנין.

אמר רבי יהודה: אם כן, למה מזכירין דברי היחיד בין המרובין לבטלה?
שאם יאמר האדם "כך אני מקובל", יאמר לו "כדברי איש פלוני שמעת".

Why do we mention the words of the individual along with the words of the majority, when the law follows the majority?

So that should a court prefer the words of the individual [it could] (and) rely on him

for a court cannot undo the words of a fellow court unless it is greater in wisdom and number.

If it was greater in wisdom but not in number, in number but not in wisdom, it cannot undo the fellow court's words until it is greater in wisdom and number.

Said Rabbi Yehudah: If so, why do we mention the words of the individual along with the words of the majority purposelessly?

So that if a person should say "This is the tradition I received", you should reply "what you heard followed the opinion of that person".

2. רמב"ם הלכות ממרים ב:א-ב

ב"ד גדול שדרשו באחת מן המדות כפי מה שנראה בעיניהם שהדין כך ודנו דין, ועמד אחריהם ב"ד אחר ונראה לו טעם אחר לסתור אותו, הרי זה סותר ודן כפי מה שנראה בעיניו, שנאמר "אל השופט אשר יהיה בימים ההם" - אינך חייב ללכת אלא אחר בית דין שבדורך.

בית דין שגזרו גזרה או תקנו תקנה והנהיגו מנהג, ופשט הדבר בכל ישראל, ועמד אחריהם בית דין אחר ובקש לבטל דברים הראשונים ולעקור אותה התקנה ואותה הגזרה ואותו המנהג, אינו יכול עד שיהיה גדול מן הראשונים בחכמה ובמנין. היה גדול בחכמה אבל לא במנין, במנין אבל לא בחכמה, אינו יכול לבטל את דבריו. אפילו בטל הטעם שבגללו גזרו הראשונים או התקינו, אין האחרונים יכולין לבטל עד שיהיו גדולים מהם. והיאך יהיו גדולים מהם במנין, הואיל וכל בית דין ובית דין של שבעים ואחד הוא? זה מנין חכמי הדור שהסכימו וקבלו הדבר שאמרו בית דין הגדול ולא חלקו בו.

If a Great Court interpreted the Torah by means of the accepted principles of construction to reach what seemed to them a correct legal conclusion, and ruled accordingly, and a subsequent court saw reason to undo their ruling, they can undo and judge in accordance with what seems to them correct, as it is written "to the judge who will be in that day" - you are obligated to follow only the court of your day.

If a court issued a decree or legislated a practice or endorsed a custom' and the matter spread throughout the Jewish people, and a subsequent court sought to undo their words and uproot that decree, practice or custom, it cannot unless it is greater than the original court in number and wisdom.

If it was greater in wisdom but not number, or in number but not in wisdom, it cannot undo the precedent.

Even if the reason for the sake of which the initial court decreed or legislated no longer applies, the subsequent court cannot undo the precedent unless it is greater.

How can they be greater in number when every court has seventy one members? This refers to the number of sages in the generation who assented and accepted the position of the High Court and did not dissent from it.

3. תלמוד בבלי, מסכת עבודה זרה דף לו/א

ור' יהודה הנשיא, היכי מצי למישרא תקנתא דתלמידי שמאי והלל? והתנן "אין בית דין יכול לבטל דברי בית דין חבירו אלא אם כן גדול הימנו בחכמה ובמנין"! ועוד, הא אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן "בכל יכול לבטל בית דין דברי בין דין חבירו, חוץ משמונה עשר דבר, שאפילו יבא אליהו ובית דינו אין שומעין לו!" אמר רב משרשיא: מה טעם? הואיל ופשט איסורו ברוב ישראל. שמן לא פשט איסורו ברוב ישראל, דאמר רבי שמואל בר אבא אמר רבי יוחנן: ישבו רבותינו ובדקו על שמן שלא פשט איסורו ברוב ישראל, סמכו רבותינו על דברי רשב"ג ועל דברי רבי אלעזר בר צדוק שהיו אומרים "אין גוזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה".

[R. Yehudah the Prince permitted oil which had been pressed by a non-Jew, vacating one of the eighteen decrees the House of Shammai imposed on a day in which they outnumbered the House of Hillel.]

How could R. Yehudah the Prince permit something forbidden by a decree of the students of Shammai and Hillel? But we learned in a Mishnah that "A court cannot undo another court's words unless it is greater in both wisdom and number"! Furthermore, Rabbah bar Bar Channah said in the name of R. Yochanan: "In all matters a court can undo the words of a fellow court, other than the Eighteen Decrees, regarding which even if Eliyahu and his court were to appear we would not heed him"! R. Mesharashya said: "What is the reason? Because the prohibition had spread throughout most of Israel. The prohibition against oil had not spread throughout most of Israel, as R. Shmuel bar Abba said in the name of R. Yochanan: "Our teachers formally investigated [and discovered] that [the decree regarding] oil had not spread throughout Israel, and our teachers relied on the words of R. Shimon bar Gamliel and R. Eliezer bar Tzaddok, who used to say that "one does not impose a decree on the congregation which most of the congregation cannot uphold".

4. ירושלמי שבת יא.

ר' יונתן בעי: ולא כן תניין "שאיין ב"ד יכול לבטל דברי בית דין חבירו אלא אם כן גדול ממנו בחכמה ובמנין"? אתא רב אבון רב יהודה בשם שמואל: לא שנו אלא חוץ לשמנה עשרה. הא בתוך שמנה עשרה אפילו גדול אינו מבטל, מפני שעמדה להן בנפשותיהן.

R. Yonatan asked: Does not the Mishnah teach that "a court cannot undo the words of a fellow court unless it is greater in wisdom and number"?

When R. Avun came he reported that R. Yehudah had said in the name of Shmuel that "this was only taught with regard to things other than the Eighteen". But the eighteen even a greater court cannot undo, for they stood up for them with their lives.

5. הלכות ממרים ב:ג

במה דברים אמורים בדברים? שלא אסרו אותן כדי לעשות סייג לתורה אלא כשאר דיני תורה. אבל דברים שראו בית דין לגזור ולאסרן לעשות סייג, אם פשט איסורן בכל [ישראל] אין בית דין גדול אחר יכול לעקרן ולהתירן, אפילו היה גדול מן הראשונים.

Regarding what were these words said? With regard to decrees that were not forbidden for the sake of creating a fence around the Torah' but rather like the other laws of the Torah. But decrees that the court saw fit to forbid in order to create a fence, if they have spread throughout Israel even a Great Court cannot uproot the decree and permit the behavior, even if it was greater than the court which originally established the decree.

6. השגת הראב"ד להלכות ממרים ב:ב

ב"ד שגזרו גזרה וכו' עד שיהא גדול מן הראשונים בחכמה ובמנין - א"א: ולא אפי' אליהו ובית דינו הואיל ופשט איסורן בכל ישראל, כדאיתא בע"ז.

A court that decreed etc. unless it is greater than the earlier court in wisdom and number - Abraham says: Not even Eliyahu and his court can undo any decree that has spread throughout Israel, as is written in Avodah Zarah.

7. תלמוד בבלי, מסכת ביצה דף ה:א-ב

כרם רבעי היה עולה לירושלים מהלך יום אחד לכל צד, וזו היא תחומה . . .
ואמר עולא, ואיתימא רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מה טעם? כדי לעטר שוקי ירושלים בפירות.
ותניא: כרם רבעי היה לו לרבי אליעזר במזרח לוד בצד כפר טבי, ובקש להפקירו לעניים. אמרו לו תלמידיו: "רבי,
כבר נמנו עליך חבריך והתירוהו".
מאן חבריך? רבן יוחנן בן זכאי.

All the grapes produced by fourth-year vines within a day's travel from Jerusalem were brought (by
Rabbinic decree) to Jerusalem, and these are the boundaries . . .

Ulla said, or Rabbah bar Bar Channah in the name of R. Yochanan said: "Why? So that the
marketplaces of Jerusalem would be adorned with fruits."

And we learned in a Beraisa: "R. Eliezer had a fourth-year vine in a place within the above-mentioned
boundaries, and he sought to abandon its produce to the poor. His students told him: "Rebbe, your
colleagues have already voted to allow (redeeming the fruits rather than carrying them to Jerusalem)."
Who were his "colleagues"? Rabban Yochanan ben Zakkai.

8. השגת הראב"ד להלכות ממרים ב:ב

יהיה גדול בחכמה וכו'. א"א עיטור שוקי ירושלים בפירות קשיא עליה, שהראשונים תקנוהו ור' יוחנן בן זכאי
ביטלה אחר חרבן מפני שנתבטל הטעם לראשונים, ולא היה גדול כראשונים.

It was greater in wisdom etc. - Abraham says: The adornment of the marketplaces of Jerusalem with
fruits presents a difficulty to him (Rambam), for the earlier rabbis decreed it and Rabban Yochanan ben
Zakkai nullified it after the Destruction because the reasoning of the earlier rabbis no longer applied,
yet he was not so great as the earlier rabbis.

9. תלמוד בבלי, מסכת ראש השנה דף ל:

משנה: בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום.

פעם אחת נשתהו העדים מלבוא, ונתקלקלו הלויים בשיר - התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה, ואם באו
עדים מן המנחה ולמעלה, נוהגין אותו היום קודש ולמחר קודש.

משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום:

Originally they accepted testimony regarding the new moon all day.

Once the witnesses came late, and as a result the Levites sang the wrong Song of the Day - so they
decreed that they would only accept testimony up to "Minchah", and that if witnesses came later the
same day, they would treat both that day and the next as holy.

When the Temple was destroyed, R. Yochanan ben Zakkai decreed that they would accept testimony
regarding the new moon all day.

10. רדב"ז להל' ממרים ב:ב

דלא אמרינן "אע"פ שנתבטל הטעם לא נתבטלה התקנה" אלא היכא דתקנו סתם, אבל אם תלו תקנתם בהדיא
משום דבר פלוני, אם נתבטל הדבר ההוא, נתבטל התקנה.

We don't say "even though the reason no longer applies the decree still applies" unless the decree was
made without reference to a reason, but if they explicitly hung their decree on a particular matter, if that
matter no longer exists, the decree no longer exists.

11. אבי עזרי להל' ממרים ב:ב

וע"כ נראה דהביאור בדברי הראב"ד מה שכתב "עיטור שוקי ירושלים בפירות קשיא, שריו"ח בן זכאי בטלה אף שלא היה גדול כראשונים, מפני שנתבטל הטעם", אין כוונתו דאם בטל הטעם יכול ב"ד קטן לבטל תקנת הראשונים. ולא כל התקנות שוין בזה, אלא דוקא כגון זה כמו עיטור שוקי ירושלים בפירות וכל כיוצא בזה, והיינו טעמא, דהלא מפורש בתוספתא בפ"ה ממע"ש שתקנת ריו"ח בן זכאי היה דוקא לפדותו חוץ לחומה ולא להעלותם . . . אבל עכ"פ שייך בזה גדר תקנה שאחר החרבן לא לעטר שוקי ירושלים, שהיא ביד האויבים, ותקנה בודאי שאף ב"ד קטן יכול לתקן, ולא עדיפא תקנת הראשנים מדין תורה.

Accordingly, it seems that the explanation of the words of Raavad in writing that "the beautification of the marketplaces of Jerusalem is problematic because R. Yochanan ben Zakkai undid them despite not being as great as those who made the original decree" is not that if the reason for a decree no longer applies' even a lesser court can undo the decree of its greater predecessor. Also, he was not making a general rule with regard to decrees, but rather he was referring specifically to decrees like that of beautifying the marketplaces of Jerusalem with fruits and similar cases, and the reason for this is that it is explicit in Tosefta Maaser Sheini that the decree of R. Yochanan ben Zakkai mandated redemption outside the walls rather than within (and even though our Talmud disagrees and says that R. Yochanan ben Zakkai simply made the place of redemption optional, nonetheless) we can certainly view this as a decree after the Destruction to not beautify the marketplaces of Jerusalem, which was in the hands of the enemy, and a decree can certainly be made even by a lesser court, as preceding decrees are not more powerful than laws of the Torah.